

Sygn. akt II K 400/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

Protokolant – A. K.

przy udziale Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniu 24/01/2018 roku

sprawy:

M. M. (1)

s. M. i W. z domu P.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

9 kwietnia 2017 r. w C., przy ul. (...) w sklepie (...) działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. we W. w ten sposób, że zawarł umowę kredytową nr (...) na zakup towarów i usług o wartości 4457,99 zł składając nieprawdziwe oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów z firmie (...), przy czym do chwili obecnej nie spłacił żadnej z rat zaciągniętego kredytu czym działał na szkodę w/w Banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. M. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. po zastosowaniu art. 37 a k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A. kwoty 4457,99 zł (cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem złotych 99/100 groszy),

III. zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej i kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 400/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił co następuje:

M. M. (1) w dniu 9 kwietnia 2017 r. udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w C., gdzie zawarł umowę kredytową z (...) Bank S.A. we W. nr (...) na zakup towarów i usług o wartości 4457,99 zł składając

nieprawdziwe oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów z firmie (...). Zakupione w ten sposób towary (laptop acer f5, (...) sony, myszkę) sprzedał, uzyskane pieniądze wydał na własne potrzeby. Nie spłacił żadnej raty kredytu.

Dowód: wyjaśnienia M. M. k. 20, umowa k. 5 -7

Oskarżony ma 46 lat, jest kawalerem, nie pracuje utrzymuje się z zasiłku w wysokości 300 złotych miesięcznie. Był karany.

Dowód: karta karna k.43, dane osobo-poznawcze k. 19

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

M. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nigdy nie pracował w (...), potrzebował pieniędzy i postanowił je w ten sposób zdobyć. Wskazał, że nigdy nie zamierzał spłacać kredytu.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, albowiem są one zgodne ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, w tym z zawartą umową, której treść również nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd nie miał podstaw, aby podważyć ich wiarygodność. Dokument w postaci karty karnej został pozyskany, sporządzony i przeprowadzony zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości.

Oskarżony podczas przesłuchania złożył wnioski o poddanie się karze w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Do aktu oskarżenia, za zgodą oskarżonego, Prokurator dołączył wnioski z art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (po zastosowaniu art. 37a k.k.), zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia szkody oraz zwolnienia od kosztów.

Na podstawie art. 297 § 1 k.k. odpowiada ten, kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia. Tymczasem zgodnie z art. 286 § 1 k.k. odpowiada ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przepis art. 297 § 1 k.k. nie jest przepisem szczególnym wobec art. 286 § 1 k.k. W sytuacji, gdy sprawca doprowadza (lub usiłuje doprowadzić) bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając go w błąd poprzez posłużenie się fałszywym dokumentem co do swojej sytuacji majątkowej, należy dokonać kumulatywnej kwalifikacji z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy należy zauważyć, że oskarżony M. M. (1) w dniu 9 kwietnia 2017 r. w C., przy ul. (...) w sklepie (...) działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. we W. w ten sposób, że zawarł umowę kredytową nr (...) na zakup towarów i usług o wartości 4457,99 zł składając nieprawdziwe oświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów z firmie (...), przy czym w chwili zawarcia umowy nie zamierzał spłacać zaciągniętego kredytu, czym działał na szkodę w/w Banku. Niewątpliwie, gdyby oskarżony nie wprowadził pokrzywdzonego banku w błąd co do okoliczności swojego zatrudnienia i osiąganych dochodów przedkładając fałszywą umowę o pracę, nie otrzymałby wskazanej kwoty kredytu. W sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności wykluczające możliwość przypisania oskarżonemu winy co do zarzucanego mu czynu. Z uwagi na powyższe Sąd nie miał wątpliwości, że zachowanie oskarżonego wypełniło dyspozycję przepisu art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wymierzając karę, Sąd uwzględnił dołączony przez Prokuratora, zaakceptowany przez oskarżonego, wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionych kary. Sąd na podstawie art. 286 § 1 k.k. i po zastosowaniu art. 37 a k.k. oraz mając na uwadze treść art. 11 § 3 k.k. (sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą) i treść art. 34 § 1 i 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Przy wymiarze kary okolicznością obciążającą była przede wszystkim wcześniejsza karalność oskarżonego i kwota szkody wywołanej przestępstwem, która nie została dotąd naprawiona. Natomiast na korzyść oskarżonego Sąd zaliczył jego przyznanie się do winy. W świetle okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, kara ograniczenia wolności, zarówno w zakresie długości jej trwania, jak i ilości godzin będzie adekwatna do wagi czynu przypisanego oskarżonemu, stopnia jego winy oraz pozostałych okoliczności o charakterze przedmiotowo - podmiotowym, w tym wskazanych wyżej okoliczności obciążających i łagodzących. Kara wolnościowa pozwoli także na realizację nałożonego przez Sąd obowiązku.

Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A. kwoty 4457,99 zł. Powyższa kwota odpowiada sumie, którą oskarżony wyłudził od pokrzywdzonego banku. Jako podstawę naprawienia szkody Sąd wskazał art. 46 §2 k.k., co stanowi oczywistą omyłkę pisarską, gdyż – co wynika z opisu nałożonego obowiązku (naprawienie szkody, a nie nawiązka) - prawidłowo powinien zostać wskazany art. 46§1 k.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, w tym opłaty, mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, fakt, iż nie posiada on majątku, nie pracuje, a utrzymuje się jedynie z zasiłku w wysokości około 300 zł.

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

C. 1 lutego 2018 r.